

ТЕОРИЯ ЖӘНЕ ЭДІСТЕМЕ ТЕОРИЯ И МЕТОДОЛОГИЯ

ТӘУЕКЕЛДЕРДІ БАСКАРУДЫҢ КЕЙБІР АСПЕКТІЛЕРІ

Ж.З.Оралбаева -

Абай атындағы ҚазҰПУ, э.г.к., доцент м.а.

Қазақстан Республикасының Президент Н.Ә. Назарбаевтың Қазақстан халқына кезекті Жолдауында «...әлемдік, Қаржылық қадағалау Агенттігі, Ұлттық банк тәуекелдерді басқарудың икемді де сенімді жүйесін құруы керек» деп атап көрсеткені белгілі. Тәуекелдерді басқару мәселесі экономиканың кез-келген саласы үшін тән. Сондықтан да осы мәселенің қаржылық қатынастар орнату кезінде де өзектілік мәні өте жоғары.

Тәуекелдерді басқару ұйымдардың тиімділігін қамтамасыз ету жолдары мен мүмкіндіктерін және олардың қолайсыз жағдайларға төтеп бере алу қабілеттіліктерін анықтайтындықтан, ол кеп сатылы үдеріс, оның негізгі мақсаты белгілі-бір қолайсыз жағдайлар болған кезде пайда болатын шығындарды азайту немесе оның орнын толтыру болып табылады.

Қаржылық қатынастарды жүзеге асыру кезінде пайда болатын тәуекелдерді басқару сол қатынастарға әсер ететін негізгі факторларды оқып-білуден басталады. Бір жағдайда ең алдымен мынандай факторлар ескерілуі қажет деп ойлаймыз:

• **С** қаржылық қатынастарға қатысушы тұлғалардың таңдаған стратегияларының ерекшеліктері. Яғни, оның тәуекелдердің белгілі бір түрлеріне немесе өз қызметтеріндегі тәуекелдердің жиынтығына және серіктестерінің қызметтеріндегі тәуекелдерге қатысты ерекшеліктері ескерілуі қажет. Мысалы, егер қаржылық компания белгілі-бір нарық түріне немесе белгілі-бір салаға ғана маманданса, онда оны ең алдымен қаржылық келісімдер бойынша негізгі сенімді серіктестердің пайда болуы, іске асырылуы мүмкін келісімдердің негізгі табысты сыйбасы қызықтырады. Сонымен бірге, қаржылық келісімдерге қатысушы субъектілерді оларды қызықтырып отырған нарықтың, саланың немесе қызметтің даму болашағы да қызықтыруы мүмкін;

• **С** тәуекелдердің белгілі-бір түрлерінің немесе тәуекелдер жиынтығының қаржылық қатынастарға қатысушы тұлғалардың қаржылық жағдайына әсер ету аясы және оның салдарлары. Қаржылық келісімге қатысушы субъектілердің қызметтерінің нәтижелері осы келісімге тән тәуекелділіктердің біреуіне немесе тәуекелділіктердің топтарына тәуелділігі пайда болуы мүмкін. Сондықтан да тәуекелділіктің әрбір түрін субъектілердің қызметтерімен салыстыра отырып, оның әсер ету аясын

талдау, оларды болашақта пайда болатын шығындар мен зияндардан сақтандыруы мүмкін;

• С каржылық қатынастарға қатысушы тұлғалар қолданылатын математикалық есептеу әдістерін талдау. Дұрыс емес немесе қате жасалынған математикалық есептеулер және сонымен қатар каржылық телемдерді есептеудің әртүрлі түрлерін пайдалану каржылық келісімге қатысушы тұлғалар үшін өте қымбатқа түсуі мүмкін. Сондықтан да каржылық келісімдерді іске асыру кезінде математикалық есептеулерді пайдаланатын каржылық компаниялар немесе оларды каржыландыратын коммерциялық банктер математикалық есептеулердің неғұрлым тиімді және қарапайым әдістерін қолдануға ұмтылулары қажет. Осы мәселеш шешу үшін қазіргі уақытта кептеген мамандандырылған фирмалардың математикалық есептеулерді толық автоматтандыруға мүмкіндіктер беретін стандартталынған бағдарламалық енімдері мен техникалық құралдарын пайдалану қажет.

Экономика секторларындағы салалық ерекшеліктерге қарамастан, экономиканың барлық салаларында тәуекелдерді төмендетудің бір-біріне ұқсас тетіктері пайдаланылады. Олардың барлығын тәуекелділіктерді белу, сақтандыру, ақша қаражаттарын резервке сақтау, жеке әдістер және қаржыландыру сияқты бірнеше бағыттар бойынша топтастыруға болады. Сол бағыттардың ішінен біздің ойымыз бойынша қаржылық қатынастарға тән тәуекелділіктерге әсер етудің төмендегідей әдістерін пайдалануға болады:

- серіктестерді тандау үшін олар туралы қосымша ақпараттар жинақтау;
- өзін-өзі сақтандыру және кездейсоқ шығындардың орнын жабу үшін ақша қаражаттарын резервке сақтау;
- тәуекелдерді белу (эртараптандыру);
- сақтандыру.

Тәуекелділікті төмендетудің осы жоғарыда аталған бағыттарын тандау кезінде қаржылық келісімге қатысушылар төмендегідей қағидаларды сақтауы қажет деп ойлаймыз;

- меншік капитал есебінен жоғары мөлшерде тәуекелділікке баруға болмайды;
- тәуекелділік салдарлары туралы ойлану қажет;
- аз мөлшерде табыс үшін жоғары мөлшерде тәуекелділік жасамау керек.

Бірінші қағиданы іске асыру үшін қаржылық қатынастарға қатысушылар тәуекелділіктер бойынша мүмкін болатын ең жоғарғы шығын көлемін анықтау, оны қаржылық келісімге салынатын ақша қаражаттарымен салыстыру және сол көрсеткіштерді барлық өзіндік қаржылық ресурстармен салыстыру арқылы салынған капиталды жоғалту қаржылық келісімге қатысушы субъектінің банкроттылыққа әкелетіндігін немесе әкелмейтіндігін анықтау сияқты іс-әрекеттер жасау қажет.

Қаржылық қатынастарға қатысушы субъектілер екінші қағиданы іске

асыра отырып, ең алдымен мүмкін болатын шығынның ең жоғарғы келемін бшу арқылы, тәуекелділік салдарларын анықтауы қажет және сол арқылы тәуекелділікті темендету әдістері немесе сол шараларға қатысудан бас тарту туралы шешімдерді қабылдау талап етіледі.

Үшінші қағида шығын мелшері салыстырмалы түрде жоғары болған жағдайда тәуекелділіктен бас тарту қажеттігі керсетеді. Енді жоғарыда керсетілген тәуекелділіктерді темендету әдістеріне жеке-жеке тоқталайық.

Қаржылық келісімге қатысушы барлық субъектілер ездерші тәуекелділіктерін негізгі темендетуге қызығушылықтары бар. Бірақ олар тәуекелділіктен толығымен қаша алмайды.

Серіктестерді бойынша қосымша ақпараттар жинақтау тәжірибе жүзінде келесідей шаралардың көмегімен іске асырылуы қажет деп ойлаймыз:

- қаржылық қатынастарға қатысушы барлық субъектілердің қызығушылықтарының қызығушылығында міндетті түрде заң белгілерінің, талдамалық белгішелердің және қаржылық операцияларды оқып-білу, болжау, жоспарлау үшін маркетингтік зерттеу қызметтері болуы керек;

- баспасыз беттерде және қауіпсіздік белгілерінің материалдары негізінде серіктестер бойынша ақпараттарды үнемі қадағалап, бақылап отыру керек.

Тәуекелдерді басқару мәселелерін шешудегі маңызды қадамдардың бірі келісімдерді толық немесе жартылай езін-езі сақтандыру және ақша қаражаттарын резервке сақтау мүмкіндіктерін оқып-білу болып табылады. Езін-езі сақтандыру бұл тәуекелділіктерді езіне қабылдау болып табылады және тәуекелділікпен күрестің салыстырмалы түрде ең арзан әдісі болып саналады. Бұл жағдайда мүмкін болатын шығын ағымдық ақша қаражаттарымен немесе арнайы құрылған резервтердегі қаражаттармен жабылады. Сондықтан да езін-езі сақтандыру мүмкіндіктерін пайдалану шектеулі. Осы әдіс негізінен мүмкін болатын шығындар сомасы аз болған жағдайда ғана езін-езі ақтайды. Езін-езі сақтандыру әдісін пайдаланудың қаржылық келісімдерге қатысушы тұлғалар үшін келенсіз жақтарының болатынын да ескерген жөн. Бұл ең алдымен айналым капиталындағы ақша қаражаттарының азаюына әсер етеді. Кездейсоқ пайда болатын шығындардың орнын жабу үшін ақша қаражаттарын резервтендіру бағыты да тәуекелділікті темендетудің тиімді құралдарының бірі болып табылғанымен қаржылық қатынастарға қатысушы тұлғалар ездің капиталдарының белгілі-бір бөлігін резервте үнемі ұстауы қажет. Яғни, бұл ақша қаражаттары жана және тиімді келісімдерді бекіту кезінде пайдаланылмайды, себебі, оларды айналысқа жіберу ете қауіпті. Ақша қаражаттарын резервке сақтау кезінде қаржылық жобаның құнына әсер ететін тәуекелділіктер мен сол жобаны іске асыру кезінде үзілістерді болдырмау үшін қажетті шығындар мелшері арасындағы ара-қатынастарды белгішеу қарастырылады. Резерв сомасын анықтау кезінде қаржылық жоба құнының алғашқы бағалануының дәлділігін, нақтылығын ескеру қажет.

Себеб^ жоба кҰнын нақты бағалау кездейсоқ шығындарды жабу Үшін резерв қалыптастыру мелшеріне эсер етеді. Озін-езі сактандыру эдісін белгілі-бір денгейде қаржылық қатынастарға қатысушы барлық субъектшер ез тәжірибелерінде қолданады. Себебі, кез-келген субъектілерде тек қана ез кҰштерімен және ақша қаражаттарымен реттелуі мүмкін тәуекелділіктер де кездесед^ Мысалы, аз мелшердегі тәуекелділіктерді (кҰжаттардың жоғалуы және т.б.) езде алуға келісім беретін сактандыру компаниялары, гаранттар немесе серіктестер болмауы да мүмкін.

Қаржылық қатынастарға қатысушы т^лгалар Үшін тәуекелділікті темендетудің бір кҰр^ды - эртараптандыру эдісі болып табылады. Эртараптандыру дегеніміз бір-біріне байланысты емес эр түрлі объектілер арасында тәуекелділіктерді белу. Эртараптандыру қаржылық қоржынды қалыптастыру кезінде нарықтық және несиелік тәуекелділіктерді темендетудің нег^рлым кен тараған тетштершц бірі болып саналады. Сонымен бірге, эртараптандыру эдісі қаржылық келісімдерге тшелей байланысты тәуекелділіктерді, яғни типтік тәуекелділіктерді темендету Үшін ғана тиімді екендтн ескерген жен. Ал, жалпы тәуекелділіктерді қаржылық қоржынның кҰрылымын езгерту жолымен темендету мүмкін емес. Сондықтан эрбір субъекті ез қоржындарын (активті, несиелш немесе қаржылық) мынандай бағыттар бойынша нег^рлым эртараптандыруға ^мтылулары керек:

- А) қаржылық компаниялардың қаржылық қоржының эртараптандыру:
 - мерзімдері бойынша;
 - клиенттердің категориялары бойынша (жеке кәсіпкерлер, шағын, орта және ірі кәсіпорындар);
 - қаржыландыру объектілері бойынша;
 - қаржылық жобалардың түрлері бойынша;
 - қаржылық операциялардың түрлері бойынша және т.б.
- Ә) клиенттердщ активтер қоржының эртараптандыру:
 - эртүрлі қаржылық компаниялармен ж^мыс ютеу;
 - эртүрлі кҰрылғылармен ж^мыс ютеу және т.б.
- Б) инвесторлардың несиелж қоржының жіктеу:
 - ақша қаражаттарын эртүрлі қаржылық жобаларға салу;
 - қаржылық компаниялардың эртүрлі түрлерімен ж^мыс істеу және т.б.

Сонымен, эртараптандыру эдісінің мәні қаржылық қатынастарға қатысушы субъектшердщ бір немесе бірнеше қолайсыз факторларға тәуелділігін азайту, яғни кездейсоқ жағдайларға байланысты болашақта мүмкін болатын шығындарды мүмкіндігінше темендету болып табылады, бірақ б^л жағдай Үнемі бақылауды қажет ететін тәуекелділік түрлерінің санын кебейтеді.

Тәуекелділікті сактандыру - б^л белгілі-бір тәуекелділіктерді сактандыру компаниясына беру. Қаржылық компания немесе лизингке алушы лизинг объектушц толық кҰнын сактандыру компаниясы арқылы сактандырады. Сол арқылы тәуекелділік денгешн темендетеді. Қаржылық

операцияларды юке асыру барысында пайдаланылатын сактандырудын дэстҮрлі тҮрлерінің бірі - каржылык телемдерді етемеу тэуекелділігін сактандыру. Сактандырудын б^л тҮрі кэсіпкерлік тэуекелділіктерді сактандыруга жатады және каржылык тэуекелділіктерді сактандыруга лицензиясы бар сактандыру компаниялары гана іске асырады. Каржылык телемдерді етемеу тэуекелділігін сактандыруды кэсіпкерлік тэуекелдшктщ бір тҮрі ретінде сактандырушының езі және ез пайдасына гана жҮзеге асырады. Сондыктан да, каржылык телемдерді етемеу тэуекелділігін сактандыру келісім-шарт бойынша сактандырушы ретінде тек кана лизингке беруші болып табылады. Сактандырудын осы тҮрі бойынша келісім-шарт каржылык телемдердщ жалпы сомасына немесе амортизациялык аударымдар шегерілген жеке каржылык телемдерге, я болмаса алгашкы екі-Үш телемге гана бекти^ мҮмкін.

Тэуекелділіктің нақты бір тҮрлеріне эсер етудің тиімді тэсілдері тандалғаннан кейін каржылык келісімдерге катысушы эрбір субъектілерде тэуекелділіктердің барлык тҮрлерін баскарудың жалпы стратегиясын калыптастыру мҮмкіндігі пайда болады. Яғни, каржылык кел^мдер Үшін кажетті объектілердің тҮрлерін, кажетті каржылык ресурстардың мелшерін және т.б. аныктау бойынша шешімдер кабылданады. Кабылданған шешімдерге байланысты тэуекелділіктерге тжелей эсер ету жоғарыда керсетілген бір немесе бірнеше эдістерді пайдалану аркылы юке асырылады.

Тэуекелділіктерді баскарудың ең сонғы кезені каржылык келісімдерді жҮзеге асыру Үшін бакылау кезені болып табылады. Ол Үшін каржылык келісімдерді іске асыру барысында пайда болған шығындарды және оларды жою Үшін жасалынған нақты іс-эрекеттерді карастыруга мҮмкіндіктер беретін нақты акпараттар жҮйесі кажет. Сонымен, каржылык катынастар кезінде пайда болатын тэуекелділіктерді баскару Үшін біздің ойымызша, каржылык келісімге катысушы эрбір субъектілердің ^йымдастырушылык к^рылымында тэуекелділіктерді баскару бойынша арнайы белім кҰрылуы керек. Б^ндай белім тек кана тэуекелділіктерді баскару мәселелерімен айналысуы керек. Тэуекелділіктерді баскару стратегиясы каржылык катынастарга катысушы субъектшердщ кызметтерінің багыттарына, ^йымдастырылған баскару кҰрылымына байланысты кҰрылуы мҮмкін. Тэуекелділіктерді баскару бойынша арнайы белім сол шаруашылык субъектісінде тэуекелдшкл баскарудың ^йымдастыру кҰрылымын калыптастырады және осы кызметпен байланысты негізгі ережелерді жасаумен айналысады. Сонымен бірге осы сала бойынша тандалған стратегияларды юке асыру кызме^мен де айналысады. Яғни, тэуекелдшк тҮрлерін аныктау, жасалынған экономикалык келісімдерді тіркеу және оларды статистикалык ендеулерден еткізу.

Сонымен каржылык катынастарга катысты тэуекелділіктерді баскарудың жалпы теорияларын карастыра отырып, каржылык келісімдердегі тэуекелділіктерді ескеру аркылы каржылык катынасты баскару тетіктерін калыптастыру кезшде келесшей факторларды ескеру кажет деп ойлаймыз:

1. Бір каржылык кел^мге катысушы т^лгалар санының нег^рлым кеп

болуы (каржылык компания, клиенттер, жетюзуш^ сактандыру компаниясы, кредитор және каржылык кел^мге жанама катысушылар).

2. Каржылык операцияны іске асыру мерзімінін ^зактылығы (3 жылдан жоғары).

3. Каржылык операциялардын кептҮрлілігі, яғни, лизинг ғылыми-техникалык, коммерциялык және каржылык кызметтермен ете тыгыз байланыста болуы.

Сондықтан да, каржылык катынастарды іске асыру кезште тәуекелділіктерді басқару каржылык кел^мге катысушы эрбір т^лганын неспзп кызметі болып табылуы керек.

Резюме

Проблема управления риском, связанная с преодолением неопределенности, существует в любом секторе экономики, что объясняет ее постоянную актуальность. Любой хозяйствующий субъект неизбежно сталкивается с неординарными ситуациями, незапланированными или непредвиденными событиями, на которые необходимо адекватно реагировать, чтобы не понести убытки.

Summary

The problem of risk management in dealing with an uncertainty exists in any sector of the economy, which explains its continuing relevance - Nosta. Any business entity inevitably confronted with unordinary - governmental situations, unplanned or unforeseen events, which need to react so as not to incur losses.

ПУТИ ПОВЫШЕНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ АГРОБИЗНЕСА РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН

Р.Н.Жангирова -

к.э.н., доцент,

О.К.Джакишева -

ст. преподаватель кафедры «Учет и аудит»

КазНПУ им.Абая

Развитие рыночной экономики Казахстана - это, прежде всего, формирование свободных экономических отношений между самостоятельными предпринимателями, собственниками, производителями и потребителями, основанных на интересах, коммерческом расчете, в основе которых находятся доходы, конкуренция.

Практика начального этапа перехода от плановой экономики к рыночным условиям показала, что поверхностной перестройкой производственных отношений не обойтись, необходимы глубокие преобразования в отношениях собственности, форм и методов хозяйствования, мотивации к труду, то есть всего комплекса экономических